

KPO Racing minutes – winter edition 2011-2012

Salomon Nordic Sundays a Jizerský Night Light Maraton

Rok se s rokem sešel a další zimní sezóna odstartovala. Na úvod je potřeba poznamenat, že počátek sezóny se neobešel bez komplikací. Nejdříve jsme se potýkali s nedostatkem sněhu začátkem listopadu na tréninkovém kempu v norském Sjusjoenu, kde nakonec převažovala příprava na kolečkových lyžích. Situace se ale nezlepšila ani v polovině prosince, kdy jsme s manželkou odjeli trénovat do italského Livigna (1850 mnm) s tím, že na konci pobytu pojedeme závod La Sgambeda, který je zařazený do seriálu World Loppet. Závod byl nakonec kvůli nedostatku sněhu zrušen, naštěstí trénovat se dalo docela slušně na tříkilometrovém okruhu s umělým sněhem.

Paradoxní na celé situaci bylo, že zatímco se italské alpy, i se svou nadmořskou výškou, potýkaly s nedostatkem sněhu, v polských Jakuszczych bylo sněhu dost a nic tedy nebránilo uskutečnění prvního závodu ze seriálu Salomon Nordic Sundays (<http://www.sns-nartybiegowe.pl/>). Itálii tedy opouštíme o den dříve v sobotu, abychom se v neděli 18. prosince mohli postavit na start v Polsku.

Atmosféra na startu je docela hektická i díky zrušení závodů v Itálii. Závodů volnou technikou se nakonec účastní téměř 100 závodníků. Naštěstí se mi daří uhájit místo v první řadě a start se nakonec daří. Ze stadionu jedeme nejdříve do 1,5 km dlouhého kopce, který spolehlivě rozdělí startovní pole. Šance vyvézt se za někým v háku neexistuje a každý musí jet pěkně za své. Na kopci zůstávám asi v pětičlenné skupině. V prvním sjezdu si trochu orazím a začínám se dostávat do tempa. Asi v polovině okruhu je další necelý kilometr dlouhé stoupání, po kterém již následuje táhlý sjezd zpět na stadion. Stoupání absolvujeme ještě pohromadě, ale na počátku sjezdu od nás odpoutává Zbigniew Galik (Ski klub Sklarksa Poreba), na jeho nástup nereaguji, protože sjezd se jede celý proti silnému větru a volím vyčkávací taktiku s tím, že se vyvezu a nastoupím 1-2 km před cílem. Sjezd v závětrí docela odsejpa. Kluci přede mnou se nechťejí

nechat vystřídat a abych odjel ze skupiny musím jít dopředu sám. Beru to po levé straně, bohužel však dochází k nejhoršímu - pravou hůlkou lehce zavadím o lyži soupeře, ozve se lupnutí a hůlka je vejpu. Setrvačností dojezu pod kopec, kde naštěstí velkou náhodou stojí manželka a dává mi hůlku náhradní. Výměnou ztratím asi 20 sekund a skupina se vzdaluje. Nedá se nic dělat, i to k běžkám patří. Nakonec se mi i se ztrátou daří uhájit 3. místo ve třicátnících a 7. místo celkově. Lyže jely dobře, zhruba stejně jako ostatním a nakonec i přes zlomenou hůlku docela spokojenost.

Dalším závodem byl 4. ročník Jizerského Night Light Maratonu (<http://www.jnlm.cz/>), který se konal 30. prosince v Bedřichově. Oproti loňskému ročníku dochází k řadě vylepšení – čipy, vyhřívání stan na stadionu, který slouží jako zázemí pro závodníky. Závod se pěkně rozrostl, na start se nakonec staví 300 závodníků. Stejně jako loni volím „krátkou“, tedy jeden okruh, který měří 17km. Na startu tentokrát trochu zaspím a i přes start z první řady nemám úplně dobrou pozici. Při nájezdu do kopce navíc přede mnou dva borci padají a než se rozmotají, tak ztratím asi 20 sekund. Čelo závodu je tedy pryč, do kopce asi 10. lidí předjedu a svoji pozici odhaduji někde kolem 20. místa. Dojíždím si skupinku, jejíž tempo je přijatelné a ve sjezdu na Novou louku a na rovince k Blatnému rybníku trochu odpočívám. Za rybníkem následuje stoupání, do kterého se jede celkem rozumně, na vršku cítím sílu, takže jdu na špici a pokouším se odjet. To se mi daří jen částečně, ale alespoň redukuji skupinu a do kopce nad Kristiánov najíždíme již jen ve třech. Dvě třetiny kopce jedu na první pozici, nakonec se však nechávám vystřídat, protože fouká docela silný protivítr. Na kopci zůstávám pořád tři a docela valíme proti větru. Po chvíli dojíždíme dva, takže jedeme v pěti. Před odbočkou k Hřebínku se dostávám dopředu a hned nastupuji s cílem vybudovat si náskok před sjezdem. Nástup zachycuje jen Petr Kuře (IVT Náchod), asi mu jedou o něco líp lyže, protože ve sjezdu jde přede mě. Za Hřebínkem je celkem nepříjemná několikakilometrová pasáž, která sice stále mírně klesá, ale klesání je tak mírné, že se musí jet pořád

a kdo má problémy s technikou, může v této pasáži hodně ztratit. Jedeme tedy ve dvou, jede mi to o něco líp než Petrovi, kterému vyšší rychlost dělá trochu problémy a na lyžích se pořádně nesklouzne. Po chvílce dojedeme další dvojici, jejíž tempo na chvíli adoptujeme. Trať je zde docela úzká a rychlost vysoká, předjíždění je docela problém, přeci jen máme za sebou již větší část závodu a sil není na rozdávání. Nakonec využívám poslední šance na odjetí a tou je stoupání k Buku, kde rozjíždím brutální tempo 1-1, kterému nestačí již nikdo z naší skupiny. Ve stoupání ještě dojíždím a předjíždím další dva borce. Před sjezdem na stadion míjím protijedoucího Radka Šretra (mistr Evropy v dálkových bězích za rok 2011) a chvíli po něm první skupinu, která jede „dlouhou“, tedy dva okruhy. Ve sjezdu se ohlížím a zjišťuji, že náskok, který jsem si vybudoval, se zmenšil. Po nájezdu na stadion tedy ještě musím spurtovat, abych uhájl nakonec 4. místo na krátké v chlapech (6. místo celkově) před Petrem a oplatil mu tím loňskou těsnou porážku ze závodu SNS. V cíli nejprve trochu rozčarování z bramborové medaile, po vyhlášení časů ovšem vidím, že na třetího jsem ztrácel asi dvě minuty a, i kdybych se nepřišel do karambolu po startu, stejně bych na stupně vítězů letos nedosáhl. S výsledkem tedy nakonec spokojenost. Inu závod to byl úplně jiný než loni. Krátkou letos jelo 130 závodníků, loni méně než polovina tohoto počtu. Manželka nakonec vybojovala 12. místo v konkurenci více než 50ti žen, což je rozhodně úctyhodný výkon.

Těšte se na další reportáž - dalšími závody jsou VŠ Liga v Jilemnici a 2. díl seriálu SNS, které se jedou za dva týdny.

Vítek, KPO

výsledky jnlm

<https://docs.google.com/spreadsheets/pub?hl=cs&key=0AlBQrPxis386dHQyVZYM1owbW83RkwxMWdsLVmTnc&hl=cs&gid=5>

výsledky sns

<http://www.online.datasport.pl/results502/wyniki/minift.pdf>